

LIBRIS

We know
books

a

b

Mica înțeleaptă a grădinii

Albina este una dintre cele mai harnice vietăți din natură. De dimineața până seara, zboară din floare în floare, adunând polen și nectar, dar și împrăștiind viață. Fără ea, multe flori n-ar mai rodi, iar fructele n-ar mai apărea. De aceea se spune că o singură albinuță poate schimba o întreagă grădină.

Într-un stup, fiecare albină are un rost: unele curăță, altele păzesc, altele hrănesc larvele, iar altele, cele mai bătrâne și înțelepte, merg la cules. Niciuna nu lucrează pentru ea însăși. Tot ce face, face pentru binele stupului. Așa ne învață albina despre comunitate, răbdare și echilibru.

Se spune că albina nu doarme niciodată cu adevărat, ci doar stă nemișcată pentru câteva clipe, ca să-și adune puterile. Dar în inima ei, visul florilor nu se oprește.

Albina ne aminteste că munca făcută cu iubire e o formă de frumusețe. Și că oricât de mic ai fi, poți aduce lumină și rod în jurul

tău.

Broasca

Prietena apelor și a schimbării

Broasca este o adevărată maestră a transformării. Când se naște, nu are picioare, ci o coadă lungă și moale, este doar un micul mormoloc care înoată printre stuf și nu știe încă să sară. Cu timpul, coada dispăre, picioarele apar, iar micul înotător devine un adevărat saltăreț al malurilor. Așa ne arată broasca cum schimbarea e firească și frumoasă, chiar dacă vine treptat.

Trăiește între două lumi: apa și uscatul. Într-o zi o vezi sărind pe frunzele umede, iar în alta stă liniștită în apă, cu ochii ieșiți ușor deasupra. Broasca ne învață că flexibilitatea e o putere, să te simți bine în locuri diferite, să ascuți natura și să alegi cu grijă când să sari... și când să stai.

Cântă la ceas de seară, nu pentru spectacol, ci pentru că simte că e momentul. Glasul ei răsună în cor, într-un fel de rugă pentru ploaie, pentru viață, pentru reînnoire.

Broasca, mică și verde, poartă în ea o înțelepciune veche: nu te teme de ce e nou, căci toate trecerile te duc mai aproape de tine.

